

готови съ войската, чи ако би да не стане миръ, тогасъ славно въ бой. Никаква сила не ще ми спрѣ юнашкото сърдце отъ да не гонѣ мекушатитѣ Гърци.
Каранъ. Следователно да отидемъ да приготвимъ сичко каквото е нужно.

ЯВЛЕНІЕ СЕДМО.

Горнитѣ, Кръстанъ.

Кръстанъ. Милостивій господарю! Единъ Панонскій пратеникъ, проси ви дозволеніето.

Кардамъ. Панонскій пратеникъ? Кажи му да заповѣда.
(Кръстанъ се покланя и излиза.)

Каранъ. Вижда са, трѣба да сѣ го проводили Панонскитѣ ни братія, за да ни просятъ помощта.

Кодинъ. Нуждата ги е накарала. Може би да сѣ имъ нападнали Франкитѣ пакъ царството.

Първожрецъ. Но и въ тѣхъ на жалость интригитѣ кипѣтъ, затова по-вѣче и страдатъ.

ЯВЛЕНІЕ ОСМО.

Горнитѣ, Витанъ

(който се покланя и принася на една табла дарове на Кардама.)

Витанъ. Слава, честь и уваженіе на васъ Високостойній господарю!

Кардамъ. (като поема дароветѣ). Благодарѣ сърдечно на поздравленіето ви. Кажете свободно, какво желаете и защо ми принасяте тия дарове?

Витанъ. Славній господарю! Азъ съмъ испроводенъ отъ Панонскитѣ Българе, да ви просѣ помощта, защото царството ни е въ опасностъ, а лесно можемъ и да го изгубимъ. Франкитѣ които сѣ заклети наши непріатели, ежедневно ни нападатъ, като ни правятъ разни пакости, искатъ да ни отнемѣтъ насилственно царството, на което ние сами безъ чужда помощъ, не сме могъществени да имъ противостоиимъ.